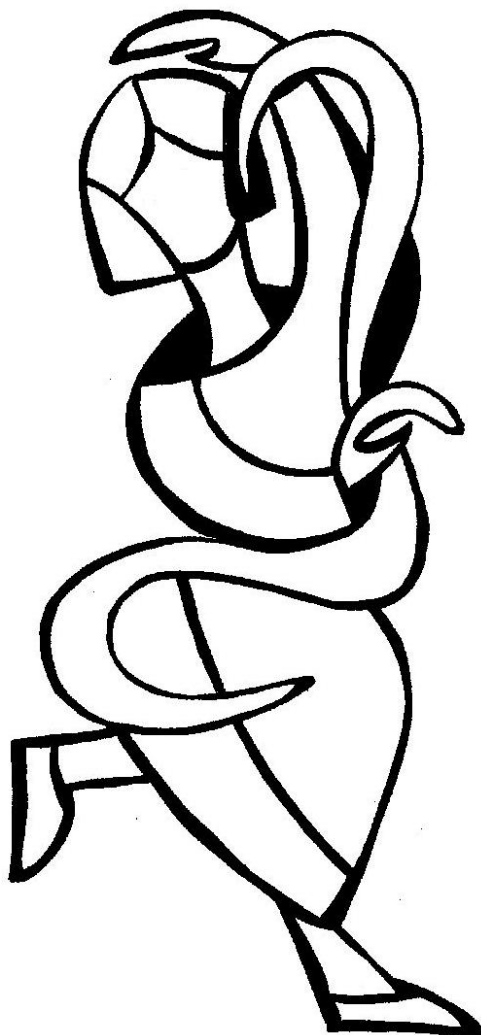

**VIERING VAN DE
ACHTSTE ZONDAG D.H.J.**

*Zouden wij mensen niet kunnen
en moeten weten, dat we samen
één van hart en ziel zijn en
in dood en leven worden gekend
en gedragen door die Liefde is*

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied.

*Het leven voert ons; 3c
Sytze de Vries/Willem Vogel*

WELKOM.

*Carnaval is ooit
in enkele steden gevierd,
terwijl de dorpen per straat
in de kerk veertig uren
vol baden tot eerherstel
voor alle losbandigheid, -
kinderen met de doedelpot
zingend en schooiend de deuren
langs gingen en alleen de 'Vastenavond'
iets overvloedigs had.
Midden vorige eeuw verdween
de Vasten, deed Carnaval
zo goed als overal zijn intrede en
eigende het zich steeds meer ruimte toe.
En nu, zo wordt bericht, is ook
dit volksfeest - tot vreugde van
de een en tot treurnis van de ander -
op z'n retour.
Een teken aan de wand ?*

*Welkom u allen hier samen
omwille van elkaar in Gods naam. +*

Lied.

Het leven voert ons; 1c

SCHULD BEKENNEN.

V.: Alleen het water waarmee
wij een ander laven
lest onze hete dorst.

Alleen het brood dat
wij met hongerigen delen
stilt onze honger.

Alleen de mantel waarmee
wij verkleumden kleden
geeft ons warmte.

Alleen het woord waarmee
wij bedroefden troosten
doet ons deugd.

Alleen God en Goed
van harte beleefd
openbaart zich in ons.

**A.: SCHOTEN WIJ TEKORT,
HET ZIJ ONS VERGEVEN.**

BEZINNING.

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN,
ONTFERM U OVER ONS. *t.: P. Verhoeven*
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN *m.: Taizé*
ONTFERM U OVER ONS.**

*Zouden bloemen beseffen
hoe mooi ze zijn en
hoeveel ze ons te zeggen hebben ?*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN,
ONTFERM U OVER ONS.
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Zouden bomen weten
van hun bladertooi en
van het nest in hun takken ?*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN,
ONTFERM U OVER ONS.
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Zouden vogels
hun eigen zingen horen en weten
wie ze er mee plezieren ?*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN,
ONTFERM U OVER ONS.
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Zouden wij mensen niet kunnen
en moeten weten, dat we samen
één van hart en ziel zijn en
in dood en leven worden gekend
en gedragen door die Liefde is ?*

GEBED.

gezongen

Dat mensen de eeuwen door *t.: P. Verhoeven*
in treur- en loflied *m.: W. Vogel*
van U zijn blijven zingen -

**A.: het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping
groter dan de mens.**

Dat mensen de eeuwen door
in smeek- en dankgebed
tot U zijn blijven bidden -

A.: het moet U, God,

Dat mensen de eeuwen door
bij tij en ontij
op U zijn blijven hopen -

A.: het moet U, God,

Ga in alles met ons mee.
Haal ons, God door alles heen.

EERSTE LEZING.

Wanneer kinderen niet spelen maken wij ons zorgen; en terecht - want er is met hen naar ziel of lichaam iets niet in orde. *Ze zijn zo speels.*

Wanneer jongeren de sprong in het diepe niet durven wagen maken wij ons zorgen; en terecht - want ze zijn te vroeg oud en wijs. *Jeugdige overmoed.*

Wanneer mensen nooit eens lachen maken wij ons zorgen; en terecht - want naar het lijkt houdt het leven voor hen niet over. *Wat een zuurpruim.*

Wanneer mensen niet meer zingen maken wij ons zorgen; en terecht - want naar het zich laat aanzien zit er voor hen geen muziek meer in. *Böse Leute haben keine Lieder.*

Wanneer mensen niet meer bidden moeten we ons zorgen maken, - ze blijken niet langer voor het leven te voelen. Want bidden stoelt op vertrouwen in het leven waarin mensen zich ondanks alles uiteindelijk thuis en geborgen weten. Hun woorden, houding en gebaar zijn daar slechts de boventoon van.

Lied.

*Voorbij; 3c
Adema van Scheltema/W. Vogel*

HET EVANGELIE.

Marcus 2,18-22

De volgelingen van Johannes en de Farizeeën hielden vastendag en ze vroegen Jezus: 'Waarom vasten de volgelingen van Johannes en van de Farizeeën wel, maar die van u niet?' Jezus sprak: 'Kunnen de vrienden van de bruidegom vasten zolang de bruidegom bij hen is? Zolang zij de bruidegom in hun midden hebben kunnen ze niet vasten. Maar de dagen komen dat de bruidegom van hen is weggenomen en dan, in die tijd, zullen ze vasten.'

Lied.

Voorbij; 3c

MEDITATIE.

Lach dan, mensenkind, lach !

*Want de lach van het hart
is een goddelijke ode
aan het grootse leven
van toen, nu en ooit.*

*Want de lach van het hart
is een kleinood van God
dat hoog opstijgt uit het lieve.*

*Want de lach van het hart
is het kostbare goed van de mens.
De lach zegent het leven.*

Soms kan een tjielpend vogeltje, een windvlaag, wat druilerige regen bij mensen ineens een zee van ideeën, gedachten en gevoelens oproepen. Soms kan een flitsend beeld, een sprekend plaatje of een terloops gemaakt opmerking het begin van een diep denkproces worden.

Zoals het fotootje van een prins Carnaval die niet een hossende menigte aanvoert, maar in z'n eentje in de leegte muziek loopt te maken.

Ook het bericht dat Carnaval in Limburg 15% minder belangstellenden trekt en dat meerdere gemeenschappen niet meer in staat zijn om een optocht en een bruisend feest op touw te zetten. Ineens kun je dan denken: Dus ook Cárnaval, dat een tijdlang geweldig furore maakte, naar alle steden en dorpen oversloeg en het *Veertiguren Gebed* en *Vastenavond* volkomen overstemde.

Het neergang van Carnaval als hossend en geksche-rend gemeenschapsfeest wordt vaak verklaard met te wijzen op de wintersport die zoveel mensen van huis weglukt en op het feit dat het narrenfeest geen maat wist te houden, steeds meer tijd inpalmde en dus 'ontaarde'.

Misschien ondergaat Carnaval hetzelfde lot als de religieuze gemeenschapsfeesten die christelijk Europa in het verleden heeft gekend.

Pinksteren, Pasen, en ook Kerstmis worden niet meer vanuit één en dezelfde gedachte en op één en dezelfde wijze samen gevierd, want het éne verhaal achter elk van deze feesten lijkt niet langer te boeien en raakt steeds meer vergeten.

De traditie reikt nog wel een paar vrije dagen aan, maar iedereen vult die op eigen wijze in.

Het is de tol die betaald wordt aan wat sommigen in onze samenleving als een grote winst zien en aanrijzen: de ver-individualisering van de mens.

Ver-individualisering, - wintersport, - een ontaard Carnaval, - het zal allemaal best wel meespelen, maar het kan ook zijn, dat we te snel menen de oorzaak van de kwaal gevonden te hebben en de ware rotte appel in de mand niet eens ruiken. Er zijn - minstens even belangrijke - problemen in het hedendaagse leven, waarvoor oplossingen worden aangedragen die in de ogen van dichters en denkers doekjes voor het bloeden zijn en de echte kwaal of schrijnende wond niet aanpakken.

Politici mogen op internationale ontmoetingen nog duizend keer herhalen dat de basis van een nieuwe wereldorde het respect voor de universele mensenrechten is, - het betekent niets zolang die morele wet niet voortkomt uit het respect voor het wonder van het Zijn, het wonder van het universum, het wonder van de natuur, het wonder van ons eigen bestaan.

(Vaclav Havel)

Edy Korthals Altes - Nederlands ambassadeur in Madrid geweest - noemt het welvarende Europa 'Platland', 'verdord', 'spiritueel een woestijn'. De oproep van sommige politici om terwille van leefbaarheid, duurzaamheid en veiligheid een stelsel van normen en waarden in het leven te roepen, noemt hij al te simplistisch, erg onnozel. Want normen en waarden kunnen niet met regels en sancties gesteld en afgedwongen worden, maar alleen door de erkenning en beleving van Iets en Iemand die de mens te boven gaat.

'Ik ben ervan overtuigd dat de huidige wereldcrisis sterk te maken heeft met de geest van de moderne cultuur, met het verlies van de mens overstijgende ervaringen, het verlies van elke bovenpersoonlijke morele autoriteit en het verlies van elke hogere gezichtseinder.'

Zonder geloof in het wonder van het leven is er geen respect voor de universele rechten van de mens, - zonder de erkenning en beleving van een 'gezagvoerder' die de mens overstijgt komt onze tijd de wereldcrisis niet te boven. Zo zal en kan het leven met zijn lief en leed pas hartelijk samen gevierd worden, wanneer we - eerder intuïtief dan verstandelijk, eerder spontaan dan beredeneerd - weer gaan beseffen wat hier eerder in de Bezinning als een vraag klonk:

Zouden wij mensen niet kunnen en moeten weten, dat we samen één van hart en ziel zijn en in dood en leven worden gekend en gedragen door die Liefde is ?

*In de kleinste moleculen en atomen is er een bindende kracht werkzaam die alles bij elkaar houdt.
Zou dit niet zo zijn, dan vielen wereld en heeal in duizenden, miljoenen splinters uit elkaar.
Maar als dit zo is bij de levenloze materie, dan moet dit ook zo zijn tussen alle levende wezens: er is een bindende kracht die alles en allen verbindt en bij elkaar houdt.
We moeten ons die kracht bewust worden.*

(Mahatma Gandhi)

Kort orgel

BELIJDENIS

A.: **Om God te leven heeft Hij** *t.: M. Zagers*
mensen aan de rand *m.: F. Bertens*
van dood en samenleven
een open hand gegeven
maar meer nog: geloof,
geloof in zichzelf en het leven.

K.: *Zoveel mensen aangetast*
in hun eigenwaarde
anders-zijn het wordt een last
een lot zwaar mee te dragen.

A.: **Om God te leven heeft Hij**

K.: *Twijfels, vragen, wie ben ik*
horen bij het leven,
in een lieve mensenblik
verlicht en opgeheven.

A.: **Om God te leven heeft Hij**

K.: *Niemand meer of minder mens:*
'Laat je zien en horen,
beeld van God, zo onbegrensd
en mooi, te mooi voor woorden.'

A.: **Om God te leven heeft Hij**

ONDERBREKING. Brood en beker
Collecte
Orgelspel

BROOD EN BEKER.

Samen het brood breken,
de beker zoet en zuur drinken
en de band beleven met alwat en alwie is,
de diepte proeven in alwat en alwie bestaat,
de Eeuwige zien in
alwat en alwie voorbijgaat.

Lied. *t.: M. Zagers/m.: W. Vogel*

K.: Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.

A.: **Gezegend de mens die gestreden heeft,**
hij heeft het Leven gevonden.

K.: Het zaad in de aarde gestorven, leeft.
Gezegend de mens die gestreden heeft
geleefd op hoop van zegen
voor echt en recht allerwegen.

K.: Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.

A.: **Gezegend de mens die gestreden heeft,**
hij heeft het Leven gevonden.

GEDACHTENIS.

*Bid voor die
ziek en ongerust zijn;
en wie waant zich onkwetsbaar ?*

*Bid voor die
tijd, zorg en aandacht geven;
en wie wordt niet gevraagd ?*

*Bid voor die ons
van nabij zijn voorgegaan;
en wie van ons mist niemand ?*

Met eerbied noemen wij:

*Denk aan allen die waar ter wereld ook
bezwijken onder openlijk en sluiperig geweld,
omkomen van honger,
sterven aan een slopende ziekte.*

*Wie gedenkt dankt,
wie dankt gedenkt die leven.*

Korte stilte

GEBED AAN TAFEL.

Woord en lied

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Waar Hij was
die mens Jezus Christus
kwamen lammen in de benen,
gingen doven de oren open,
vielen blinden de schellen van de ogen.*

*Waar Hij was
vluchtten kramp en koorts
uit het lijf van de mensen,
werd de besmette melaatse
in de kring opgenomen,
zieken de straffende vinger Gods
uit het hoofd gepraat.*

*Waar Hij was
werden brood en vis
van harte gedeeld
en groeide uit
amper iets voor één
overvloed voor allen.*

*Waar Hij was
verliet God zijn hoge hemel
en werd een vader die
leeft en lijdt in mensen.*

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Hij was een man
met het hart op de tong,
had niet dat moeilijke
van geleerden die
met letter en wet
het leven verduisteren.*

*Hij vertelde het daagse leven:
over een zaadje zo klein
over een man met schuren vol
en zo arm als wat;*

*over een kind dat wegliep en terugkwam;
over de mensen die bij het goed wat ze doen
en het kwaad wat ze laten niet weten
dat ze God voor zich hebben.
Duidelijke taal voor wie horen wil.*

*Onvergetelijk wat Hij zei
over de vrije vogels: ze zaaien
noch maaien, slaan niet op in schuren
en lijden toch geen gebrek -
over de bloemen in 't wild:
ze zetten geen stap, ze spinnen geen draad
en er is geen mens
die gekleed gaat als zij.*

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Op zijn laatste avond nam hij brood
uit koren gekneed, zegende, brak het en zei:
Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken aan mijn tafel
in Vaders huis.*

*Hij nam de beker uit druiven geperst,
zegende die, reikte hem over en zei:
Neem de beker van mij over en geef hem door;
want ik zal er pas weer van drinken
wanneer alles zal zijn voltooid.
Doe wat ik heb gedaan en
vergeet me niet.*

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Bij leven niet begrepen
en in de steek gelaten,
gedoemd te worden vergeten -
is Hij onweerstaanbaar
doorheen de dood tot leven gekomen -*

*is Hij voor allen die in Hem
hun ware aard en God herkennen
geworden die Hij is:
de mens een naaste, God een zoon.*

Bid zoals hij gebeden heeft.

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Woord en lied

*Om mensen die
samen vieren samen vasten,
samen schateren samen zwijgen,
samen druk in de weer
samen pas op de plaats.*

A.: **Wat in mensen leeft** *t.: M. Zagers*
aan vreugde en verdriet, *m.: W. Vogel*
het wordt gedragen
op de woorden van een lied.

*Om mensen die hartelijk
op en af gaan met
vrolijke gast en saaie piet,
getapte jongen en schuchter vogeltje;
met jong en oud, ziek en gezond.*

A.: **Wat in mensen leeft**
aan droom en visioen,
het staat geschreven
in verhalen nu en toen.

*Om mensen die
tijd en talent om-niet
beschikbaar stellen,
samenleven gezicht geven;
een open oog, luisterend oor.*

A.: **Wat in mensen leeft**
aan twijfel en geloof,
het houdt ons gaande
als een stille stem van hoop.

ZEGENWENS.

WEES IN GODSNAAM
EEN ZEGEN VOOR ELKAAR;
MENSELIJK EN NABIJ.
EN LAAT ALLE LEVEN
GEZEGEND ZIJN IN DE NAAM VAN
VADER ZOON EN HEILIGE GEEST.

AMEN.

ORGELSPEL